

Існують деякі відмінності і в керуванні дієслів. Дієслово *vergessen* часто вживається з прийменником *auf*, а в літературному варіанті це дієслово вживається без прийменника, *er vergaß auf den Schlüssel* (*er vergaß den Schlüssel*) ‘він забув ключ’.

Деякі дієслова, основа яких закінчується на шиплячий звук, втрачають у формі 2 особи однини – (e)s : *du rutscht* (*du ruschst*) ‘ти ковзаєш’, *du nascht* (*du naschst*) ‘ти ласуєш’ [1; 111].

Граматична форма наказового способу Imperativ теж передбачає відмінності у формах утворення. Imperativ часто утворюється без закінчення –e: *Fahr!* ‘їдь’, *Geh!* ‘йди’, *Schreib!* ‘пиши’.

Існують випадки, коли основа дієслова вживається з іншим префіксом, проте її значення не змінюється, наприклад *aufliegen* (*ausliegen*) ‘розкладати’, *absammeln* (*einsammeln*) ‘збирати’, *niederstoßen* (*umstoßen*) ‘зіштовхнути’, або навпаки, префікс не змінюється, а основа дієслова інша: *die Tür absperren* (*abschließen*) ‘закрити двері’, *sich ausrasten* (*sich ausruhen*) ‘відпочивати’, *ausrinnen* (*auslaufen*) ‘вибігати’.

Як уже було зауважено вище, деякі австрійські дієслова утворюються за допомогою суфікса –*ieren*, наприклад: *delogieren* (*rauswerfen*) ‘викидати’, *pragmatisieren* (*fest anstellen*) ‘зараховувати до штатних працівників. Рідше для побудови форми дієслова використовується суфікс –*eln* та –*ern*, наприклад *ankreuzeln* (*ankreuzen*) ‘відмічати хрестиком’. Парадигма відмінювання таких дієслів може змінюватися. У формі 1 особи однини утворюються два варіанти – з або без закінчення –e. Дві чи навіть три різних форми першої особи однини можуть мати такі дієслова як *wandern* – *ich wandere/wandre/wandr*, *fördern* – *ich fördere/förder*, *versichern* – *ich versicher/versichere*. Потрібно зазначити, що закінчення –e в усній формі майже завжди опускається.

Певна різниця є також у вживанні частки **sich** зі зворотніми дієсловами, на яке активно впливає чеська та словацька мова. Австрійці можуть додавати цю частку там, де її не передбачає стандартна мова, наприклад: *es lohnt sich nicht* (нім. – *es lohnt nicht*) ‘воно того не варте’, або *er sollte sich nicht so viel erwarten* (нім. – *er sollte nicht so viel erwarten*) ‘йому не слід було так багато чекати’ [2; 227]. Дуже вживаним в австрійському варіанті німецької мови є зворотне дієслово *sich ausgehen* (*reichen*) ‘вистачати, підходити’, наприклад: *es geht sich locker aus* (*es passt hier gut*) ‘це дуже підходить’.

Література

1. Домашнев А. И. Современный немецкий язык в его национальных вариантах: Учебн. пособие. М. : Ленинград «НАУКА», 1983. 232 с.

2. Muhr R., Grammatische und pragmatische Merkmale des österreichischen Deutsch. In: Muhr, R., Schrodt R., Wiesinger P. (Hrsg.). Österreichisches Deutsch: linguistische, sozialpsychologische und sprachpolitische Aspekte einer Nationalen Variante des Deutschen. Wien : Hölder-Pichler-Tempsky, 1995. S. 227.

УДК 811.111:81’373.47

COLLOQUIAL NAMES OF ACCESSORIES IN ENGLISH

I. V. Hryhoshkina

Achievements of people are embodied in items we make up; clothes with additional articles reflects various aspects of human activity and can be the source of cultural and linguistic analysis. The paper focuses on the nouns that denote items, mainly small ones, aimed at certain purposes. The key notion of the given study, *accessories* in particular, enjoys frequency of occurrence in daily speech due to the necessity to refer to various objects for some reasons: 1) to assist activity, to add something for improving the process, e.g. *skiing accessories* for implementing skiing and

making it safer; 2) to complete an outfit, e.g. *bag, necktie, gloves, hat, shoes*; 3) to make something useful or good-looking, e.g. *shoulder strap, battery charger, probing accessory* (the later means contact measuring devices). As a rule, asking for or searching for some object, there is no need to say *accessories*, the word with the general meaning, since it's easier to deliver a message clearly if we mention an object required by the situation, e.g. a *belt* instead of vague *fashion accessories*.

The relevance of things, especially clothing items and supporting ones, has been emphasized in the book by J. Baudrillard, regarding a human being as a “vessel of spiritual life” and widely using the notion of ‘connotation’, an additional meaning attributed by society to a common sign or things [2]. He reckons that things are able to absorb the spiritual experience of a person apart from performing practical functions, therefore, clothes can demonstrate the reflection of the whole world. Similar ideas are found in the thesis of V. Davydova who has scrutinized the complex phenomenon of *costume* ‘suit’ that is most closely associated with a person, his / her physical and spiritual being [1].

The aim of the study includes the analysis of the accessories names in English and stipulates the following tasks: 1) to specify the notion of the accessories; 2) to determine the bank of nouns among types of accessories, appropriate for the given paper; 3) to conduct semantic classification of clothing accessories in English. The scope of the current study is reduced to the colloquial clothing items making the whole image complete.

The continuous sampling method has been applied to tackle the problem of determining the bank under analysis. Lexemes are chosen from the English-English dictionaries: Collins Dictionary, Oxford Dictionary [3; 4]. The stylistic stratification of vocabulary is versatile, but the material under consideration highlights words that belong to colloquial or slang. A set of colloquial clothing accessories musters 51 words at the current stage, for instance: *groin* ‘ring’, *ice* ‘diamonds’.

The essence of the notion *accessories* is specified due to examples in the dictionaries, such as “*belts* and *scarves* which you wear or carry but which are not part of your main clothing” [3]. Less precise definition but with functional ability is given by Oxford Dictionary: “a small article or item of clothing carried or worn to complement a garment or outfit” [4]. The lexeme is meaningful, variation can be observed in one of the lexical-semantic variants: “which is not usually essential, but which can be used with or added to something else in order to make it more efficient, useful, or decorative” [3]. The lexeme *accessories* stems from late Middle English, where it's origin goes back to medieval Latin *accessorius* ‘additional thing’, from Latin *access* – ‘increased’ [4].

The method of componential analysis enables to pick out nouns with a constant seme ‘accessor’ or ‘additional part of clothing’ (an item or article, or small object is implied), and one or more differentiating semes. V. Davydova takes *costume* for a concept including everything that artificially changes our physical appearance, including shoes, clothing, headwear, hairstyle, extras (jewelry, accessories), as well as makeup, piercing and perfume [1, p. 8–9]. This approach spurred her on singling out several groups of clothing items and subgroups that are taken into consideration. The analysis of the semantic nature of accessories names in English has resulted in their semantic classification. The amount of colloquial words splits into 3 semantic groups: jewelry (59 %), belongings (29 %) and make-up (12 %).

The first type (jewelry) is abundant in items (30 names) that are subdivided into: 1) wearable on clothes items, such as buckles, fasteners, brooches (*spark-prop* ‘pin’); 2) wearable on body items, such as chains, rings, bracelets, earrings (*prop* ‘old jewelry’, *albert* ‘chain’); 3) hair decorations, such as hairpins, temporal rings, ribbons (*rug* ‘wig’, *divot* ‘small wig’).

The second type includes versatile items that we can't put on (15 nouns), such as mirrors, umbrellas, fans, snuffboxes (pipe, lighter), bags, wallets, diaries (*snot-rag* ‘handkerchief’, *gamp* ‘big umbrella’, *rollixe* ‘Rolex watch’).

The less numerous group of accessories consists of items for make-up (enhancing appearance and facial expression) – 6 names.

Among the notions with the general meaning there are a number of synonyms for *accessories* (e.g. *attire, costume, apparel, finery; things, garments; robes, raiment*) that can serve as the object of the comparative study in perspective.

References

1. Давыдова В. В. Костюм как феномен культуры : Дис. ... канд. филос. наук : 24.00.01 / Валерия Владимировна Давыдова. СПб., 2001. 156 с.
2. Baudrillard Jean. *Le Système des Objets*. Gallimard, 1968, 1991. Бодрийяр Жан. Система вещей. Перевод с фр. : С. Н. Зенкин. М. : Рудомино, 2001. 95 с.
3. Collins Dictionary. HarperCollins Publishers Limited, 2016. URL : <https://www.collinsdictionary.com/us/dictionary/english>
4. The Shorter Oxford English Dictionary On Historical Principles / By C. T. Onions. Volumes I–IV. *Oxford Dictionary of English*, 3rd Edition. Oxford University Press, 2010.

УДК 81.371:811.112.2

ОСОБЛИВОСТІ СЕМАНТИЧНОЇ КЛАСИФІКАЦІЇ СКЛАДНИХ СЛІВ У НІМЕЦЬКІЙ МОВІ

А. В. Мазур

Словоскладання, як найбільш поширений та продуктивний спосіб словотворення у німецькій мові, має давню історію вивчення. Так, дослідженню складних слів у німецькій мові у різні періоди присвячені праці таких дослідників, як Я. Грімм, Г. Пауль, Л. Ортнер, Х. Ортнер, В. Фляйшер, М. Д. Степанова, В. С. Вашунін, В. М. Павлов, В. М. Радзіон, О. В. Білецька, Л. Є. Азарова, О. О. Тертичний, М. В. Макарова, Т. С. Талалай та інших.

Тим не менш, до цього моменту існують певні прогалини в теоретичній концепції німецького словоскладання. Це зумовлює підвищений інтерес до вивчення композитів, що і обґрунтовує актуальність дослідження.

Отже, *об'єктом* дослідження виступає словоскладання у сучасній німецькій мові.

Предметом дослідження є особливості семантичної класифікації композитів у німецькій мові.

Мета дослідження – надати критичний огляд досліджень, присвячених семантичним класифікаціям складних слів у німецькій мові.

Однією з найперших спроб висвітлити семантичну структуру складних слів та розподілити їх за групами на основі семантичних ознак є класифікація композитів В. Вільманса, який поділяє їх на складні слова, другий компонент яких є визначальним та керує першим, та складні слова, у яких обидва компоненти є рівноправними.

Г. Пауль також звертає увагу на семантичні особливості складних слів і поділяє їх на атрибутивні (детермінативні) композити, напр.: *der Schreibtisch* ‘письмовий стіл’, копулятивні композити, напр.: *der Dichterkomponist* ‘поет-композитор’ та «імперативні імена», напр.: *das Vergißmeinnicht* ‘незабудка’[2: 53]. Г. Пауль виділяє також особливий тип детермінативних складних іменників – “бахувріхі”, які мають суто семантичний характер та утворюються у результаті процесу метонімії.

В. Генцен робить спробу надати комплексну класифікацію складних слів, беручи до уваги, як семантичний, так і структурний аспекти.

Друга половина ХХ ст. відзначена ще більшим інтересом до дослідження словоскладання, в цілому, та семантики складних слів, зокрема.

М. Д. Степанова, досліджуючи семантичну природу композитів, звертає особливу увагу, як і попередні дослідники, на синтаксичні відношення між компонентами, виділяючи, таким чином, атрибутивні композити, напр.: *die Mutterliebe* ‘материнська любов’; копулятивні композити, напр.: *das Kupfergold* ‘мідне золото’; та синтаксичні слова, напр.: *das Rührmichnichtan* ‘мімоза’[1: 116].